

2297 1ste Beh. af Forst. t. Best. om Best. af Udv. ang. Lov af 6te Juli 1867.

2298

der har een af disse meget irregulære Bygninger, der stamme fra en Tid, da man ikke maatte bygge frit; alle disse Bygninger ere selvfølgelig ikke overeensstemmende med Byggelovens Fordringer; men naar disse Bygninger blive staaende, vil det maaskee være vanskeligt for Naboerne at bygge regulært efter Byggeloven, ikke at tale om, at hele Bebyggelsen ikke vil faae den Charakter, som den skulde have; det vil ogsaa have en meget skadelig Indflydelse paa Assuranceforholdene; naar en stor Deel af det paagjældende Terrain vedbliver at være besat med Bygninger, der ikke stemme med Byggelovens Fordringer. I det man altsaa har givet dem Genstand i henholdsvis 2 1/2 og 6 Aar for Bygningerne, der som sagt indeholde megen Fare for Naboerne, og som desuden gjøre en regelmæssig smul Bebyggelse fuldstændig umulig, har man paadraget sig et bestemt Ansvar overfor de andre Grundeiere. Saa vidt er man gaaet i sin Bønselighed. Jeg veed meget vel, at det Dag, jeg paatog mig at bringe den Sag i Orden, vilde der for mig komme et ikke ringe Ansvar og naturligtvis ogsaa en heel Deel Vanskeligheder og Ubehageligheder; men dette har ikke forhindret mig fra at paatage mig Sagen og søge at gennemføre den. Men naar jeg skal have Ansvar for det, naar jeg virkelig skal bære det, maa man ikke forhindre mig i at tage de Forholdsregler, som ere nødvendige for, at det tilsigtede Maal kan naaes. Der staaer udtrykkeligt i Loven, at en hensigtsmæssig og regelmæssig Bebyggelse af Demarcationsterrainet skal finde Sted; det er udtalt i sin Tid af Sleertallet, hvormeget man maatte beklage, at ikke Regjeringen havde lagt en Plan for Bebyggelsen af Terrainet paa den anden Side af Søerne; det havde givet Anledning til meget beklagelige Forhold. Nu er der her lagt en Plan, og nu forlanger man, at den ikke maa gennemføres. Det er fuldstændig urimeligt, naar man vil have en regulær Bebyggelse, da at lade de Bygninger, som staae frem paa Bøsten, blive staaende. Det er muligt, at

andre Myndigheder have en Forskjælnghed for Bygninger, der springe frem og indsnæve Veiene; men den Forskjælnghed har jeg ikke, og det er mig ikke tilladt at have den. Den ærede Forslagsstiller har gjentagende fremhævet, at Krigsbestyrelsen ikke har holdt sig de Forudsætninger efterrettelig, under hvilke den paagjældende Lov af 6te Juli 1867 var bleven given. Han har ikke nævnt noget bestemt Sted; han har ikke antydet, hvor det bestemt var at finde, og ikke paapeget de Forudsætninger, som han har omtalt. Det er muligt, at der findes i Udvalgets Betænkning, navnlig ganske vist i Mindretallets, adskillige Forudsætninger; men jeg troer ikke, at man kan gaae ud fra, at det er Mindretallet, som kan binde Regjeringen; men hvad Sleertallet angaaer, da vilde jeg have ønsket, at det ærede Medlem vilde have nævnt, hvor det var at finde. Jeg vil ikke nægte, at der kan være Uttringer i Betænkningen, der kunne forklares saaledes, men jeg er mig ikke bevidst, at de ere der; men i ethvert Fald troer jeg ogsaa, at der er en Grændse for, hvorledes Regjeringen ved Gjenmeførelsen af Lovforslaget er bunden ved de enkelte Uttringer i en Udvalgsbetænkning. Jeg troer, der er en Grændse. Jeg anseer mig bunden ved saadanne Uttringer, forsaavidt det er foreneligt med hele Sagens Charakter; men der kan efter min Mening komme Ting ind i en Udvalgsbetænkning, som sandelig ganske forandre Tanken; der kan være Omstændigheder tilstede under en Sags 2den Behandling, som fuldstændig forsvinde under den 3die Behandling, hvori Lovens Bestemmelse er bleven forandret, og hvori der slet ikke mere er den Grund til at fastholde de samme Forudsætninger. Men, som sagt, jeg er mig bevidst at have ladet mig lede af den Forudsætning saa meget som mulig, men saalænge det ikke paavises mig bestemt, hvor de Forudsætninger ere tilstede, saa maa jeg gaae ud fra, at de ikke findes i den Form, at de virkelig kunne have havt Betydning. Der er en Uttring i den allerunderdanigste Indberetning, som er